

Talemanuskript til brug for besvarelse af REU alm. del samrådsspørgsmål AF og AG på åbent samråd om udsatte boligområder d. 2. marts 2017 sammen med justitsministeren.

Samrådsspørgsmål AF

Vil ministeren redegøre for status for fremlæggelse af planen til at forbedre indsatsen i områderne på regeringens ghettoliste samt oplyse, hvilke initiativer ministeren vil iværksætte for at forbedre indsatsen i områderne, herunder nedbringe kriminaliteten blandt unge med anden etnisk baggrund samt sikre en vellykket integration og nedbryde parallelsamfund?

Samrådsspørgsmål AG

Vil ministeren redegøre for, hvilke konkrete initiativer ministeren vil iværksætte for at sikre, at bandemiljøet ikke overtager kontrollen i boligområder, som det er sket i Vollsmose, herunder muligheden for at hårdkogte kriminelle bliver smidt ud af boligområdet?

Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S) og Kaare Dybvad (S).

[Indledning]

Tak for ordet til justitsministeren.

Jeg svarer nu på spørgsmålene AF og AG, hvad angår de elementer, som vedrører de udsatte almene boligområder, idet de politimæssige aspekter i spørgsmålene er besvaret af justitsministeren.

[Status for fremlæggelse af plan til forbedring af indsatserne i ghettoområder]

I Danmark har vi i det store hele en velfungerende almen boligsektor, men der er nogle boligområder, som er udfordret. Det er de boligområder, som dels er fysisk isolerede fra de omkringliggende byer og dels huser mange beboere med sociale problemer. Disse områder fremtræder lukkede, ligger tit i udkanten af byen og har en dårlig infrastruktur. Beboerne her har ingen uddannelse, mange er arbejdsløse og børn og unges risiko for at blive involveret i kriminalitet er stor. Det er et alvorligt problem, som der skal gøres en særlig indsats for at løse. Og det er mange boligorganisationer og kommuner også allerede godt i gang med.

Der er en række redskaber, som kommuner og boligorganisationer kan bruge i sammenhæng til at arbejde målrettet og helhedsorienteret for at fremme en positiv udvikling i de udsatte boligområder. Det drejer sig både om lovgivning og om økonomi til fysiske og sociale indsatser.

Med boligaftalen fra 2014 er sat en ramme for anvendelsen af Landsbyggefondens midler frem til 2018.

Der er i aftalen lagt vægt på, at kommunerne står i spidsen for en strategisk helhedsorienteret indsats, som kombinerer strukturelle fysiske forbedringer med sociale indsatser. Og som koordinerer de kommunale kerneydelser med boligsociale indsatser i boligorganisationernes helhedsplaner.

I aftalen er afsat 465 mio. kr. om året fra 2015-2018 til boligsociale indsatser og huslejenedsættelser. Minimum halvdelen af puljen skal bruges til boligsociale indsatser, og de skal prioriteres til helhedsplaner, der:

- bryder negativ social arv,
- sikrer tryghed og
- fremmer entydig ledelse af indsatserne.

Derudover er der afsat i alt 18 mia. kr. i Landsbyggefonden fra 2015 til 2020 til at støtte renoveringer, ligesom der er afsat en pulje 160 mio. kr. om året til infrastrukturforandringer i samme periode.

Hertil kommer en række udlejningsregler, som giver mulighed for at styrke beboersammensætningen, ved fx at give fortrinsret til ressourcestærke boligsøgende, yde flyttehjælp og forhindre,

at nye beboere i de udsatte boligområder er uden for arbejdsmarkedet.

Endelig er der prioriteret satspuljemidler til at støtte kommunerne økonomisk i deres koordinering af indsatser i nye ghettoområder, ligesom der i den seneste satspuljeaftale blev afsat penge til et forsøg med et samarbejde mellem boligorganisationer og jobcentre om at bringe kontanthjælpsmodtagere i ghettoområder i arbejde.

Som sagt gør mange af de kommuner og boligområder, som er udfordrede, også brug af de mange redskaber der tilbydes. Fx er Høje Taastrup og Aarhus Kommuner gode eksempler på, hvordan kommunerne med udgangspunkt i viden om, hvad der virker, tager ansvar for at iværksætte de nødvendige forandringer, der kan ændre ghettoområderne.

[Eksempler Gellerup, Tåstrupgård og Vollsmose]

Et af de mest markante eksempler er Gellerupparken i Aarhus, som i disse år gennemgår en stor forandring. Boligblokke er revet ned, og der er blevet plads til ny vejføring ud og ind af området. Der er ved at blive etableret handelsstrøg og boligområdet bliver med tiden opdelt i flere mindre kvarterer. Målet er at reducere andelen af almene boliger og udfylde de

åbne arealer ved bl.a. at bygge nye ejerboliger mellem blokkene og ved at etablere penthouselejligheder og gavlhuse.

Det nye byområde skal i højere grad tiltrække borgere fra resten af Aarhus ved at etablere attraktive aktivitetstilbud og arbejdspladser. Boligorganisationen har allerede solgt byggegrunde til erhverv og kommunen er i gang med at opføre et nyt kommunalt kontordomicil til 1.000 medarbejdere midt i Gellerup.

Høje Taastrup Kommune og KAB har lanceret en plan for en forandring af Tåstrupgård. Beboerne har givet grønt lys til, at kommunen og boligorganisationen kan gå videre med nedrivninger, som skal give plads til en ny skole og nye ejerboliger.

Også i Vollsmose i Odense er der iværksat en større forandring af infrastrukturen, som skal bidrage til at integrere bydelen med resten af byen samtidig med, at en ny boligsocial helhedsplan skal skabe tryghed og forbedre beboernes mulighed for at klare sig selv.

Fælles for planerne er, at de skal føre til udviklingen af nye og mere attraktive bydele med en mere gennemsnitlig beboersammensætning.

Jeg mener, at vi nu skal give de indsatser, der er sat i værk, en chance for at gøre en forskel, før vi sætter nye planer i søen.

Regeringen har derfor ingen planer om at komme med en ny ghettoplan, men vi arbejder i stedet på skabe et kvalificeret grundlag for de kommende boligforhandlinger og en ny boligaftale, der jo som bekendt skal være klar allerede i 2018.

[Besvarelse af spørgsmål AG: Opretholdelse af god husorden]

I forhold til de konkrete forhold i Vollsmose er det min og regeringens holdning, at det skal være trygt for alle, at færdes der, hvor de bor.

Og et trygt boligområde er kendetegnet ved et godt socialt liv og et naboskab baseret på tillid og gensidig respekt.

Derfor er det, udover de forebyggende boligsociale indsatser og politiets arbejde med at bekæmpe kriminalitet og bandeaktivitet, afgørende, at husordenen håndhæves. Det gælder generelt i alle boligområder – og selvfølgelig også i Vollsmose.

Der skal gribes konsekvent og hurtigt ind over for de få uroskabende lejere, der kan skabe utryghed for de mange helt almindelige og ganske fredelige beboere.

Når en lejer eller medlemmer af lejerens husstand overtræder husordenen ved trusler, vold, eller chikane, så har boligorganisationen forskellige muligheder for at reagere afhængigt af overtrædelsens grovhed.

Helt konkret skal boligorganisationen sikre, at overtrædelser af husordenen hører op ved brug af påtale, advarsel eller i grove tilfælde opsigelse eller ophævelse.

Med ændringen af almenboligloven tilbage i 2013 er der indført en mulighed for, at politiet kan oplyse boligorganisationer om domme og andre strafferetlige afgørelser om forhold, som en beboer har begået.

Det kan være forhold, som er begået inden for eller med virkning i det boligområde, som den pågældende bor i.

Det er en betingelse for at videregive oplysninger fra politiet, at det sker som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i boligområdet.

Denne ændring gør det muligt for boligorganisationen at benytte strafferetssagen til at bevise grove overtrædelser af husordenen i Boligretten.

[Afrunding]

Jeg mener, at boligorganisationerne i dag har gode muligheder for at tvinge en lejer ud, der groft og åbenbart har tilsidesat god skik og orden.

Det er et vigtigt redskab, som skal anvendes, når det er nødvendigt og muligt, så det sammen med de forebyggende indsatser og bekæmpelse af kriminalitet kan gøre alle de almene boligområder trygge og sikre for de mennesker, der bor der.